

брата си Іакова, тръгнѣлъ, прѣзъ гористы-тѣ пусты мѣста, къмъ Валтерсхаусенъ и Готѣ. Вечерь-тѣ, когато прѣминували прѣзъ единъ тѣсенъ проходъ, нападватъ ги внезапно петина души, възсѣднѣли на коніе и въорѣжени отъ главѣ до петы, и съ страшны заглушителны заплашванія, накарватъ коларь-тѣ да спре кола-та. Братъ му на Лутера ся уплашилъ и побѣгнѣлъ. Коларь-тѣ былъ хванѣтъ и трыпнѣтъ на земѣ-тѣ. Амсдорфъ, който, освѣнь Лутера, само той знаелъ тайнѣ-тѣ, прѣсторилъ ся на уплашенъ ; и той, така сѣщо, былъ уловенъ и дръжанъ отъ одного отъ въорѣжены-тѣ человекы. Троица-та отъ нападатели-тѣ хванѣли Лутера, искарали го изъ кола-та, и, като мѣтнѣли единъ дрехъ на плещи-тѣ му, качили го на единъ празденъ конь, и завчасъ съ другы-тѣ двама ся хвърлили на коніе-тѣ си, и ся изгубили съ плѣнникъ-тѣ си въ гѣстѣ-тѣ горѣ. Гѣ вѣрвѣли ту изъ единъ ту изъ другъ посокъ, за да не бы ся познало на кѣдѣ сѣ отишли. Братъ му на Лутера избѣгнѣлъ въ Виттембергъ. Въ Валтерсхаусенъ и Виттембергъ, и въ села-та и градове-тѣ по пѣть-тѣ, ся расчуло че Лутеръ былъ грабнѣтъ и плѣненъ отъ разбойницы. Нѣкои ся зарадвали като чули